

## KONCERTY

24.1.2011 **Respekt str. 68 Kulturní servis**  
Knihovna Václava Havla

c Publikum se až zdráhá uvěřit, že tato bravurní zpěvačka, rodačka z britského Brightonu, je naprostý samouk. Andrey Triana se prý ke zpěvu nechala vyprovokovat zvuky vnitřního Londýna, když jí bylo sedm let. Ve čtrnácti už byla natolik sebejistá, že začala vést vlastní „open mic“ večery pro začínající hudebníky. Poprvé na sebe upozornila spoluprací s hiphopovým producentem Flying Lotus ve skladbě Tea Leaf Dancers. Vokál natolik zaujal Simona Greena z projektu Bonobo, že ji ihned přizval na turné a produkoval její loňskou debutovou desku Lost Where I Belong. Andrey Triana jde skrze styly: od folku zabrousí přes trip hop a downtempo až k jazzu, kritici se přitom shodují, že ve všech polohách je jako doma.

Andrey Triana Palác Akropolis, Praha, 24. 1.

Večírek rozpadlých dvojic po více než dvaceti letech se rozhodla uspořádat pražská Archa. Koncert tandemů Vodňanský a Skoumal plus Burian a Dědeček navazuje na sérii komponovaných hudebních večerů, které čtveřice písničkářů pořádala v roce 1989 v klubu Na Chmelnici. Ačkoli obě dvojice byly tou dobou již pár let nefunkční, přesto kolektivně vytvořily komponovaný pořad, v němž mísily recitaci, dialogy s písněmi napěchovanými ironickými jinotaji. Záznam těchto večírků vyšel v loňském roce na dvojdisku, který dokumentuje i tehdejší neopakovatelnou reakci publika. Jan Burian, Jiří Dědeček, Jan Vodňanský, Petr Skoumal Divadlo Archa, Praha, 28. 1.

c Divadlo Ponec se v novém roce rozhodlo uvést premiérovou tančírnu, jež se ponese v duchu romské zábavy. Do rytmu romských tanců účastníky na místě zasvětila skupina Salut Roma a o živou hudbu se postará kapela lby & Chipsy Empire, která mixuje cikánské písně s moderními vlivy latino music, r'n'b, funky či popu a zakládá si i na notné dávce improvizace. Romská zábava aneb „Cigáni jdou do tebe“ Divadlo Ponec, Praha, 28. 1.

c Čínská zpěvačka Feng-yün Song se spolu se svými hosty rozhodla na sérii komponovaných večerů oslavit v několika českých městech příchod roku zajíce. Což je podle čínského kalendáře znamení intuice, citu, jemnosti a klidu, ale také nerozhodnosti a tajemnosti. Na pódiu Song představí se svým triem Puo (kytarista Vladimír Václavek, perkusionista Jaroslav Kořán, kontrabasista Petr Tichý) program asijských písní z nového alba Malba hlasem – Nezpívám.

Songfest.cz 2011 – Rok zajíce Palác Akropolis, Praha, 27. 1.

Městské divadlo, Český Krumlov, 29. 1.

Filharmonie, Hradec Králové, 30. 1.

## VÝSTAVY

c Miloslav Navrátil není jen majitelem malebné Galerie Litera v pražském Karlíně, zároveň je taky sběratelem grafik autorů zvukných jmen: Beuyse, Polkeho, Rotha, Nitsche či Tapiese. Společným motivem libé kolekce je exprese, čili nejroztodivnější emoce podané rozhodně ne diskretním způsobem, neboť tihle autoři se rozhodli nic zbytečně nepotlačovat. Grafické lahůdky, Oblastní Galerie v Liberci, 20. 1.–10. 4. c Expozice v chrudimském Divadle Karla Pippicha nabízí pohled na tvorbu skupiny půjčující si název z Británie. Právě tam vzniklo v minulé dekádě hnutí protestující proti přezíravému vztahu teoretiků a kritiků ke klasické malbě a soše: konceptuál jim prostě ubližuje a oni chtějí ukázat, že se tak děje nespravedlivě. Pražští stuckisté to vidí podobně, jmenovitě Robert Janás, Filip Kudrnáč, Jaromír 99, Martin Salajka či Markéta Urbanová.

The Prague Stuckists, Výstavní síň Chrudim, 20. 1.–27. 2.

c Dvaadvacet let se rodila kniha, k jejímuž vydání se nyní koná stejnojmenná výstava. Publikaci o vztahu mezi Andym Warholem a Československem, respektive Rusíny, z jejichž komunity vzešla jeho posléze emigrující rodina, dal dohromady grafik Michal Cihlár a fotograf Rudo Prekop. A vlastně ji ještě pořád dohromady dávají: výstava je totiž ve skutečnosti jen pozvánkou ke křtu publikace, který proběhne až v srpnu ve Warholově muc zeu ve slovenských Medzilaborcích. Co že je tedy na té pozvánce k vidění? Překvapivě pouze černobílé Warholovy práce, ty jsou pak doplněné dokumenty, které Cihlár s Prekopem posbírali během sestavování publikace.

Andy Warhol a Československo, Dvorak Sec Contemporary, Praha, 20. 1.–27. 2.

c Tak tenhle výtvarník si na pocty rozhodně nepotrpěl, nebyl tedy žádnou celebritou, jak stojí v názvu výstavy Vojmíra Vokolka (1910–2001). Jeden z výhonků podivuhodného kmenu rodu Vokolků tvořil obrazy, kresby, sochy, modlitby i – jak zdůrazňuje pořádající **Knihovna Václava Havla** – křiky. Veřejnému zájmu se plachý autor vyhýbal, raději se tiše a nenápadně věnoval coby hluboce věřící

člověk třeba bohulibému zvelebování kaplí a kapliček: od sklonku 50. do počátku 80. let jich freskami vyzdobil rovnou desítku. Dobrá příležitost dozvědět se o tomto pohříchu málo známém autorovi v Montmartru víc.

Vojmír Vokolek: Čechy světcům, samoty odvážlivcům (a pocty celebritám), Galerie Montmartre, Praha, 20. 1.–29. 5. c Název výstavy je zároveň pseudonymem maďarského dua Kornél Szilágyi-Nándor Hevesi. Výtvarníci se zabývají videoartem, vytvářejí ho na dnes znovu populární archaickou osmičku. Jejich loňský snímek Bez kormidla, který promítají ve smíchovské galerii, vypráví „o určitých aspektech emigrantského života, o vykořevení, odcizení a proměnách identity způsobených ztrátou jazyka“. Jak to ostatně dělá i báseň Istvána Domonkose, jež film inspirovala.

Igor & Ivan Buharov, Svět, Praha, 24. 1.–29. 1.

c Geometrická abstrakce nebyla v půli minulého století populární – co se komunistických zemí týče – zdaleka jen v Československu. Jak ukazuje výstava jejich polských představitelů, svezená do Ostravy ve spolupráci s bratislavským Muzeem Milana Dobeše, mimochodem pojmenovaném po jednom z našich nejvýznamnějších konstruktivistů. K vidění jsou díla Jerzyho Grabowského, Janusze Kapusty či Ryszarda Winiarského. Polský konstruktivismus, Galerie výtvarného umění v Ostravě, 19. 1.–6. 3.

## DIVADLA

c Literárně dramatická redakce Český rozhlas 3 – Vltava v úterý opět rozjíždí projekt her mladých českých autorů a zahajuje premiérou z pera Davida Drábka Koule. Ve hře vzpomíná fiktivní koulařka Milena, nápadně připomínající někdejší atletku Helenu Fibingerovou, na svou nelehkou sportovní kariéru v době socialismu. Nechybí tak ani postavy Gustáva Husáka a Lubomíra Štrougala.

Český rozhlas 3 – Vltava, 25. 1., 21.30 c O den později zve na setkání s verši básníka, překladatele a literáta Jana Vladislava principál Krytového divadla Orfeus a jeden z nejlepších českých recitátorů poezie Radim Vašínský.

Věty, samomluvy, příběhy, fragmenty, sny... Krytové divadlo Orfeus, Praha, 26. 1.

c Anglický básník a dramatik William Congreve tvořil na konci 17. století a ve svém díle naboural snad všechna tehdejší společenská tabu. Proslul jako autor sexuálně laděných komedií, dodnes je také považován za mistra dialogu. Přátelil se s předními aristokratkami i herečkami, pro které psal své hry ze života, v nichž se s břitkou ironií trefuje do vysoké společnosti vyvolených. Právě ve hře Velkolepost vyvolených zůstává, intriky a sobectví s humorem dovádí do extrému a rozehrává tak mistrovskou partii v boji o dědictví a ve válce mezi pohlavími. Jinými slovy, popisuje touhy a emoce mužů i žen, jež jsou věčné. V režii Janusze Klimszy by tak měli v Ostravě ukázat „výkvět vysoké společnosti v nedbalkách“ i setrvalý stav lidského světa.

Velkolepost vyvolených, Divadlo Antonína Dvořáka, Ostrava, 27. 1. c Autorský projekt Hamlet, „normalizace na prknech, která znamenají svět“, vznikl na základě textů **Václava Havla** (Audience, Dopis Gustávu Husákovi a Moc bezmocných), Williama Shakespeara (Hamlet) a kolektivního díla ÚV KSČ (Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti po XIII. sjezdu KSČ). Je třetí absolventskou inscenací 4. ročníku studentů DAMU a podle tiskové zprávy Divadla Disk se zaměřuje na normalizaci „očima těch, kteří se do ní narodili, ale vyrůstali až po sametové revoluci“. V tom samém dokumentu režisér představení Michal Hába říká: „Pustit se do výpovědi o normalizaci mimo jiné znamená zařadit se do řady příspěvků ke smyslu českých dějin?, anebo se tázat ‚kdo jsme?‘. Normalizace je specificky český, československý fenomén. ... Snažíme se proto o veřejný dialog o nepěkných stránkách našich dějin pokud možno otevřenou hrou.“ Hamlet, „normalizace na prknech, která znamenají svět“, Divadlo Disk, Praha, 28. 1.

c Koho boží milují, umírá mlád. Popisuje naopak zpráva z Brna „autentickou love story, kterou ukončily dvě tragické autonehody“. Neboli na jevišti převyprávěný životní příběh krasobruslařské legendy Hany Maškové a talentovaného textaře Jiřího Štáidla, jenž je údajně „plný hitů a neopakovatelné atmosféry šedesátých let“. Režisérem představení, v němž kromě hlavních osob vystupují i postavy jako například Karel Gott, hudební kritik Jiří Černý či tajemník ÚV KSČ Miroslav Miler, je Zdeněk Plachý. Zaslíbení aneb Balada o lásce a smrti Hany Maškové a Jiřího Štáidla, Mahenovo divadlo, Brno, 28. 1.

pokračování na další straně c

tip Hanka J. Manchinio V Muzeu hlavního města Prahy si rozhodně nechci nechat ujít dvě lákavé výstavy: Libeň – Zmizelý svět a Pražské výletní restaurace. Do skončení obou je ale ještě poměrně dost času, takže se asi vypravím na některý z filmů v rámci přehlídky soudobých japonských filmů Eiga-Sai, která tento týden běží v kině Lucerna. Hudebník (Kill the Dandies!) a grafický designér.